

OZVĚNY Z ORATOŘE

5/2013

OBSAH:

Začalo to boucháním do stolu	3
Příměstský tábor – Člověk pro přírodu	4
Klub Valdocco opět ovládl MČR v tanečních hrách	4
Naše Wilma	6
Dobyli jsme pevnost Boyard	7
Maják v rytmu léta	12
Výprava na hrad a do ZOO	13
Cíle	14
Letní prázdniny ve středisku na Městě	16
EDS – hostíme a můžeme už aj vysielat'...	16
Šikovné a nadané děti v Majáku	18
Tradiční netradiční zahájení školního roku na pobočce Šumbark	18
Romská pouť na Svatém kopečku	19
Potáborový výlet 2013	21
Bláznivý nápad nebo následovat don Boska?	23

ZAČALO TO BOUCHÁNÍM DO STOLU

Ano, čtete správně! Některá děcka v Majáku - a to nemluvíme jen o klucích - prostě měla potřebu neustále do něčeho třískat - do stolu nejčastěji.

Pak to šlo ráz na ráz. Sehnali jsme drumbeny, nabarvili je a od té doby děláme dvakrát týdně v klubu Maják pořádný kravál. Někdy k mohutnému zvuku drumbenů přidáme i jemnější štěrkání nebo dřívka, občas experimentujeme se starými hrnci. Horkou novinkou v klubu je peruánský nástroj cajón, který jsme si sami s pomocí dětí vyrobili a nabarvili. S drumbeny jsme nacvičili několik čísel, to poslední a zatím největší vystoupení bylo v červnu na Don Bosko Festu. Drumbeny se líbily nejen publiku, ale také profesionálním bubeníkům ze skupiny Jumping Drums. Ti nás dokonce nezávazně pozvali, že za nimi někdy můžeme přijet na jejich bubenickou základnu v Olomouci. Letos kluky a holky čeká opět spousta práce a zábavy. Chystáme se nacvičit nové skladby, rozšířit nabídku nástrojů o nové a pokusíme se také něco nahrát. Kraválu zdar!

Ondra

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR – ČLOVĚK PRO PŘÍRODU

O letošních letních prázdninách ve dnech 22. - 26. 7. 2013 proběhl příměstský tábor na téma Člověk pro přírodu. Tento tábor byl určen nejen členům chovatelského zájmového útvaru, ale i všem dětem navštěvujícím středisko ve věku od 7 do 18 let.

Účastníci tohoto tábora se měli možnost seznámit s veškerou problematikou chovu drobných zvířat v lidské péči jako je ošetřování, ubytování, krmení, čištění a hygiena chovatelského zařízení a ubikací. Další prioritou tohoto tábora byla nauka o ekologii a ochraně přírody kolem nás, kde se mohli účastníci dozvědět, co všechno může každý z nás udělat pro podporu již zmíněné ochrany přírody.

Již tradiční součástí programu byl výlet do zoologické zahrady, vycházky do blízké přírody, hry, soutěže, rukodělná a výtvarná tematicky zaměřená činnost.

Na závěr bych se chtěl rozloučit slovy světoznámého přírodovědce Geralda Durrella: Nikdy bych nechtěl žít ve světě bez ptáků, stromů, lesů a zvířat všech rozličných tvarů a barev.

Pavel

KLUB VALDOCCO OPĚT OVLÁDL MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V TANEČNÍCH HRÁCH

Tanečním podložkám se v klubu Valdocco věnujeme už několik let, pravidelně tato aktivita běží u nás v klubu a neméně pravidelně se účastníme Mistrovství České republiky v tanečních hrách, kde mají naši hráči možnost změřit své síly s dalšími podložkovými nadšenci. V loňském roce jsme v Brně poprvé slavili velký úspěch – Michal Krmášek, který je pravidelným účastníkem MČR již od doby, kdy jsme se jej zúčastnili poprvé, porazil všechny své soupeře a získal tak titul Mistr České republiky v tanečních hrách.

V letošním roce jsme měli adepty na Mistrovství pouze dva: Michala Krmáška a Tomáše Kubálka, díky kterému se tato aktivita před čtyřmi lety v klubu rozjela. Mělo to ovšem háček – Michal maturoval a hlásil se na vysokou školu a Tomáš strávil půl roku ve Švýcarsku na studijním pobytu Erasmu. Vypadalo to, že se letos poprvé MČR nezúčastníme, protože oba kluci byli natolik vytíženi svými školními povinnostmi, že neměli na nějaké tréninky vůbec čas. Termín MČR byl stanoven na srpen a tentokrát se vše mělo konat v Praze.

Kluci nakonec zmobilizovali své síly a na MČR odjeli. Michal byl od začátku naše horká karta, přece jenom už jednou titul získal, navíc byl i přes absence tréninků dobře připraven. Tom byl na tom o něco hůř, na MČR se mu pravidelně nedařilo. Realita byla nakonec ovšem jinde. Michalovi se semifinále nezadařilo a o pár procent prohrál proti svému soupeři z Brna, čímž skončil na třetím místě. Tom se úspěšně probjoval až do finále a nakonec se mu podařilo zvítězit a vybojovat tak titul Mistra. A my ve Valdoccu jsme rádi, že titul zůstal doma a Valdocco opět ukázalo, že patří v tanečních hrách mezi republikovou špičku. Oběma klukům samozřejmě blahopřejeme a přejeme jim hodně dalších úspěchů v této netradiční aktivitě.

RoMi

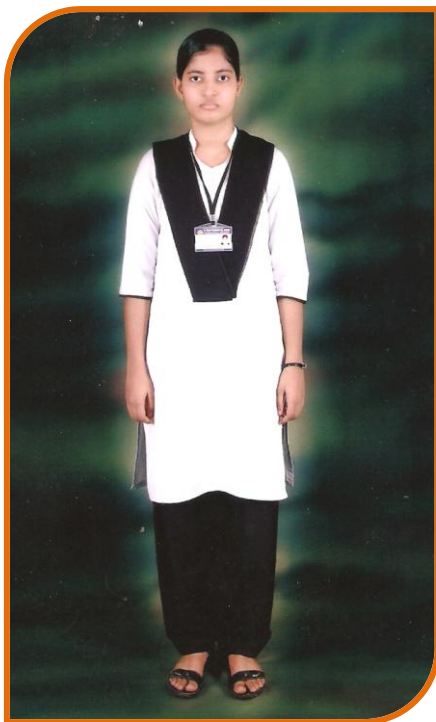
NAŠE WILMA

Již od roku 2006 středisko Don Bosko Havířov podporuje studia jedné indické dívky, která by se bez cizí pomoci do školy nedostala. Jmenuje se Wilma D'Souza. Když jsme si Wilmu adoptovali, bylo jí necelých 10 let. Nyní už je to 17-letá slečna. Její rodina je chudobná, tatínek byl dlouhodobě nemocný, a tak byla rodina vděčná, když se Wilmy ujalo sociální centrum, které zařídilo její adopci na dálku. Díky naší finanční podpoře mohla několik let úspěšně studovat, nadále ve studiu pokračuje. Přestože je pro ni studium stále náročnější, přesto to nevzdává, protože chce pracovat v sociálních službách a uvědomuje si, že to bez dobrého vzdělání nepůjde. Ve svých dopisech je dosti stručná, oznámí, že její rodině se daří dobře, popíše, jaké roční období právě u nich panuje (léto, kdy všechno bují a dozrávají plody, a pak období dešťů), napíše o slavnostech, které prožívá se spolužáky ve škole a nezapomene poděkovat za podporu.

My zase odepíšeme, co se děje u nás ve středisku, jak žijí děti a mladí lidé v naší zemi. Je obohacující poznávat aspoň střípky kultury cizí země a je hřejivé vědomí, že jsme mohli aspoň trochu pomoci někomu, kdo pomoc potřeboval.

V době, kdy celou Indií i světovou veřejností otřásají informace o znásilňování indických žen i turistek (mnohdy hromadných), je této pomoci zvláště zapotřebí. Kéž v podpoře vytrváme, aby Wilma mohla v klidu dostudovat a aby si našla práci, která ji bude těšit a naplňovat.

Jana

DOBYLI JSME PEVNOST BOYARD

DEN 1

Bylo krásné ráno 1. srpna 2013 a to jsme ještě nevěděli, že bude nádherných i následujících deset dní. První členové výpravy k pevnosti Boyard se pomalu začali trousit k branám střediska, aby se zúčastnili letního tábora s názvem „Klíče od pevnosti Boyard“. Vše zahájil otec Fura, který představil všechny obyvatele pevnosti a jak je u něj zvykem, neodpustil si i jednu hádanku, která byla po chvíli přemýšlení rozluštěna. Poté se již tři družiny vydaly hledat pevnost. Cestou musely získat potvrzení svých „lékařů“, že se tohoto náročného pobytu mohou zúčastnit, podpisy deseti garantů výpravy, a také povolení majitele pevnosti ke vstupu. Po dlouhé cestě se všechny skupiny dostaly k bráně pevnosti, kde je přivítal opět otec Fura. Zkontroloval všechny náležitosti, a když bylo vše v pořádku, předal družinám klíče od pevnosti. Ten, kdo byl vpuštěn do pevnosti, si pak udělal své boyardské tričko. Každá skupina si vybrala svůj název a měla vymyslet pokřik. Musím říci, že letos měly pokřiky opravdu úspěch. Skupiny se nakonec jmenovaly TÁBORNÍCI, LESÁCI a SPRÁVNÁ PARTA. Na večer byl připraven slavnostní oheň, u kterého se povídalo a zpívalo.

DEN 2

Obyvatelé pevnosti si pro skupiny připravili první záludné úkoly, aby jim zkomplikovali cestu k vysněným boyardům. Každá skupina získávala za splněné úkoly klíče, které pak mohla měnit za indicie. Tyto indicie je měly dovést k heslu, které otevíralo pokladnici pevnosti. Jako první se střílelo ze vzduchovky, z praku a z foukačky. Odpoledne na soutěžící čekalo čtrnáct disciplín, ve kterých museli projevit svou obratnost, chytrost, rychlost a spoustu dalších vlastností. Protože bylo opravdu horko, nesměl chybět ani bazén, který byl hojně využíván.

DEN 3

Tento den nás čekal výlet. Počasí slibovalo opět horký den, a tak nebylo divu, že jsme se vydali k vodě. Cílem byla 19km vzdálená Větrkovická nádrž. Většina lidí se vydala vlakem do Kopřivnice, odkud to bylo jen kousek. Pět odvážlivců se však na tuto dlouhou cestu vydalo pěšky. Na

konci cesty je čekala vytoužená chladná voda a zábava v ní. Tento den dostal každý do opatrování deset „céček“, které se snažil rozmnožit. Soutěžilo se tak, že si někdo do sevřené dlaně schoval určitý počet „céček“ a někoho se zeptal sudá nebo lichá. Céčka vyhrál ten, kdo správně uhodl. Na konci dne si jednotlivé skupiny spočítaly, kolik „céček“ získaly a nejlepší skupina získala další klíče.

DEN 4

Tento den se obyvatelé pevnosti rozhodli, že dopoledne vyzvou návštěvníky ve společenských hrách. Děti se rozdělily do trojic a obcházely celkem osm stanovišť, na kterých se hrály různé hry. Odpoledne nás pak čekala velká bitva o vlajky pevnosti Boyard. Každá skupina si nejprve musela udělat v lese svou pevnost. Na hrud' si pak každý dal své číslo a všichni se vydali hledat pevnost obyvatel Boyardu, kde byly vlajky. Pokud však obránci odhalili číslo útočníka, ten byl odražen a musel si jít zpět pro nové číslo. To stejné platilo i naopak. Z celkových sedmnácti vlajek se po dvou hodinách zápolení podařilo útočníkům ukrást třináct vlajek. Vyhrála ta skupina, která jich získala nejvíce. Večer na návštěvu dorazil i otec Fura, který vyměnil skupinám první získané klíče za indicie.

DEN 5

Opět se probouzíme do slunného rána, které napovídá, že bude zase vedro. Dnes děti čeká celodenní hra „9 boyardských úkolů“. Každou skupinu čekalo devět časově náročných úkolů, které bylo třeba splnit do 21,00 hodin. Za každý splněný úkol, získali jedno číslo. Skupina tak musela získat devět čísel a správná kombinace těchto čísel je dovedla až ke klíčům. Tady je pro příklad jeden z úkolů:

„Další číslo se nachází na chatě Solárka. K chatě se však musíte dostat nepozorovaně tak, aby vás vůbec nikdo neviděl. Splnění úkolu sleduje váš vedoucí. Při každém prozrazení bude postih. Svázání dvou členů k sobě, kteří tak musí jít až do cíle. Pokud nevíte, kde je chata, vedoucí vám to může ukázat na mapě a popsát cestu.“

Všichni se měli co ohánět, a že to nebylo nic jednoduchého, dokazuje fakt, že poslední skupina se dostala ke klíčům 15minut před skončením limitu.

DEN 6

Dopoledne se obyvatelé rozhodli, že vyzvou jednotlivé skupiny ve své oblíbené kolektivní hře, ve které ještě nikdy nebyli poraženi. Šlo o prostěradlový volejbal. Úkolem bylo chytat a házet volejbalový míč pomocí prostěradla. Na jedno prostěradlo byli vždy tři členové skupiny.

Boyardáci opět nebyli ani jednou ze tří zápasů poraženi, a tak si neustále drží svou neporazitelnost. Po těchto zápasech mezi sebou hrály jednotlivé skupiny. Odpoledne navštívili soutěžící vodní svět pevnosti. O klíče se tentokrát bojovalo zejména ve vodě. Hledaly se klíče ve vodě, naplňovaly se různé úzké a dlouhé trubky, nebo se ručkovalo pomocí lana na lehátku přes hlubokou vodu. Protože bylo opět horko, toto osvěžení určitě přišlo vhod.

DEN 7

Již tradiční a neměnný bod našeho tábora. Výšlap na Lysou horu 1324 m.n.m. Vycházelo se z tábora. Po prvotních obavách, jestli to všichni zvládnou, protože (jak jinak) bylo opět vedro, jsme se rozhodli, že vyrazíme. Motivací bylo večerní koupání na koupališti Sluníčko. Cesta sice trvala šest dlouhých hodin, ale nakonec jsme se všichni sešli na vrcholu. Nesmělo chybět občerstvení a vrcholové foto. Potom již fofrem dolů, protože koupaliště čekalo. Do tábora jsme dorazili až po setmění, unavení, ale spokojení.

DEN 8

Po náročném včerejším výletě bylo dopoledne klidné. Hrála se jen taková drobnost, kdy bylo zakázáno vyslovovat určitá slova. Kdo to porušil, dostal na čelo čárku. Během této hry si každá skupina připravovala program na poslední den k závěrečnému táboráku. Odpoledne nás opět čekaly boje o klíče ve čtrnácti úkolech. Nechyběly chuťovky jako lovení klíče z různých humusů, pojídání nití, na jejichž konci čekal klíč, ochutnávání různých „dobrot“, nebo běh na gumolaně a házení oštěpem. Skupina, která nesplnila úkol, měla ještě druhou šanci u otce Fury, který jim dával hádanky. Na večer si děti připravily Mezinárodní fotbalové utkání mezi AZ a SKU. Každý tým měl i své fanoušky, které bylo opravdu slyšet a v poločase dorazily i roztleskávačky. Nakonec vyhrál AZ 5:2. Po zápase dorazil ještě Pačes, který místo otce Fury měnil indicie za klíče.

DEN 9

Čekala nás poslední hra. A to získání klíče k šifře, pomocí které bylo možno v pokladnici Boyardu zadat heslo. Čekalo nás putování po okolí pevnosti a plnění různých úkolů. Za jejich splnění získala skupina vždy část šifry. Kdo měl splněno, vracel se do pevnosti a hledal pokladnici. Po setkání s otcem Furo a možností získat ještě poslední indicie, se musela každá skupina rozhodnout, jaké heslo pokladnici vůbec otevře. Bylo tady stále nebezpečí, že heslo nebude správné a soutěžící odejdou s prázdnou. Některé skupiny dokonce obětovaly pár členů, protože si stále heslem nebyly jisté. Napětí se u pokladnice dalo krájet. Boyardy se po zadání hesla nakonec sypaly jen jedné skupině, která horlivě sbírala, co unesla. Sesbírala jich nakonec 840. Aby nebyly ostatní skupiny smutné, získaly alespoň cenu útěchy a to 400boyardů. Večer nám bohužel poprvé počasí nevyšlo a tak se musel program konat uvnitř budovy. Každá skupina předvedla, co si připravila. Nakonec proběhlo všemožné vyhodnocení a poslední dražba, ve které si za získané boyardy mohly skupiny koupit nějaké ty dobroty.

DEN 10

Vše jednou končí a stejně je to s naším táborem. Doufám, že si všichni užili spoustu legrace, ale i tvrdé práce při plnění úkolů a ve všech zůstanou ještě dlouho vzpomínky na tento tábor.

Jirka alias otec Fura

MAJÁK V RYTMU LÉTA

Ani v létě jsme na Majáku nezaháleli. Díky projektu MŠMT s názvem „Nenuď se“ jsme mohli hned na začátku prázdnin uspořádat týdenní taneční soustředění. Vítání byli kluci i holky, kteří měli chuť si trochu zadováďet v rytmu hudby. A protože se o Majáku všeobecně ví, že tanec je tady oblíbený, dorazil každý den hojný počet účastníků.

Vedoucí celého soustředění Verča a Majda měly pro všechny připravený bohatý program. V taneční místnosti se pravidelně střídaly skupinky holek a kluků. Zatímco kluci si zkoušeli převážně různé breakdancové prvky a vymýšleli nové kroky, holky si vyzkoušely choreografii ve stylu lyrical hip hopu. Choreografie na velmi populární píseň Impossible od Jamese Arthura jim nebyla neznámá, takže skládání a učení se této choreografii šlo snadno. Někdy se dokonce se zájmem zapojili i kluci. Jeden den měly děti možnost vyzkoušet si i jiné taneční styly a tak to netrvalo moc dlouho a Maják se rozvlnil v rytmu latinskoamerických tanců, rock'n'rollu, ale dokonce i polky a valčíku. Taková menší průprava do tanečních nikdy neuškodí a nejednou k nám přitančili i páni kluci.

Ve vedlejší místnosti probíhaly menší umělecké workshopy. Kreslily se obrázky s taneční tematikou nebo se vyráběly šátky či taneční figurky.

V průběhu celého dne pak na plátně mohly děti sledovat různé ukázky tanečních stylů, ale velkou popularitu si získaly především filmy s taneční tematikou. A že jsme jich stihli promítnout opravdu hodně. Poslední den byl ve znamení líčení a účesů. Prostě stylingový den jak se patří. Kupodivu se připojili i někteří pánové a laku na vlasy bylo najednou poskrovnu. V průběhu celého týdne jsme pořídili spoustu zajímavých fotek a natočili mnoho videí. Na památku tak bylo vytvořeno hned několik videoklipů, které nám budou připomínat, že Maják i v létě žije tanečním rytmem. Verča

VÝPRAVA NA HRAD A DO ZOO

V sobotu 8. června jsme se s několika dětmi z Majáku vydali na výlet do Ostravy. Čekal nás Slezskoostravský hrad a zoologická zahrada. Předpovědi slibovaly po propršeném úvodu června konečně pěkné počasí. Již kolem půl deváté před klubem čekala skupinka sedmi dětí připravená na výlet. Vyrazili jsme na nádraží, odkud nás autobus zavezl na Slezskou Ostravu, ušli jsme pár kroků a byli jsme na Slezskoostravském hradě. Protože jsme tam byli sami, mohli jsme si hrad v klidu celý prohlédnout. Největší zájem u dětí vzbudily starodávné mučící nástroje a zvon přání.

Po prošmejdění hradu naše kroky pokračovaly po turistické značce směrem do zoologické zahrady. Největší atrakcí byly samozřejmě kozy, které si děti mohly pohladit a dát jim něco na zub, ale viděli jsme i jiná zajímavá a exotická zvířátka. Po téměř tříhodinové procházce už některé pěkně bolely nohy. Ještě jsme udělali společnou fotku, naposledy pohladili kozy a čekala nás cesta zpět. Ze sobotního výletu si odnášíme spoustu zážitků a těšíme se na další společné výpravy. Tento výlet byl podpořen MŠMT v rámci projektu „Nenuď se“.

Ondra

CÍLE

Co vlastně znamená pojem cíl? Každý z nás má nějakou představu o tom, co se pod ním skrývá. Ale víme přesně, co všechno tento pojem znamená? Mohou být cíle krátkodobé - takový běh na krátké tratě. Nebo jde o cíl celoživotní, ale ani ten se nemusí uskutečnit. Třeba až tu nebudeme, tak to někdo za nás dotáhne dál, až do úplného vítězství. V každém případě, kdyby nebylo cíle, tak by neměla smysl ani cesta.

Každý se může zamyslet nad touto otázkou: Jaký je Váš cíl? Jaké podnikl kroky k dosažení tohoto cíle? A je naprosto jedno, zda jde o cíle v rovině duchovního rozvoje, dosažení rodinného zázemí nebo v řešení problematiky svého zaměstnání, vzdělání nebo využití svého nadání.

Já jsem byla vyzvána na své nové cestě, zamyslet se nad otázkou, jaké cíle mám pro tento školní rok pro rozvoj střediska Šumbark. Zpočátku jsem si plně neuvědomila, jak moc je pro mne i pro druhé důležité si tyto cíle stanovit. Ale postupem času si uvědomuji hlubší smysl a význam tohoto nelehkého úkolu. Ano, je lehké si stanovit nějaké cíle, ale je těžké k nim dojít, protože až na samotné cestě zjistíme v praxi, co všechno to obnáší a čeho všeho se budeme muset vzdát. Chtěla bych Vás touto cestou seznámit se třemi základními cíli na své nové cestě životem v rámci práce ve středisku Šumbark.

Mým prvním cílem na tento školní rok je zvýšit návštěvnost. K tomu bych chtěla zefektivnit průběh kroužků - mít kvalitně připravený program, aktualizovat jej podle zájmu účastníků a dle nově vznikajících trendů v dané problematice, zvýšit kontroly a hospitace, neustále probíhající propagace po celý rok (formou výstav, workshopů, akcí pro rodiče a veřejnost, vstupů do škol, spolupráce se školami,...), zapojit více stávající klienty a dobrovolníky do práce ve středisku (příprava různých aktivit, soutěží a témat po konzultaci a schválení ze strany lektora dané aktivity), ...

Druhým a neméně důležitým cílem je pro mě osobně a doufám, že i pro ostatní, zlepšit přátelské vztahy na pracovišti, jak mezi dětmi, tak mezi pedagogy, externisty, dobrovolníky, ale i mezi ostatními zaměstnanci střediska. Důležitým úkolem je pro nás najít si vztah k romské komunitě a zároveň neztratit vztahy s dětmi, které máme ve středisku několik let. Moc bych si přála - a je to můj hlavní cíl - aby se žádné rozdíly nemusely dělat.

Třetím nelehkým úkolem je během tohoto školního roku formou různých workshopů hledat nové zájmové útvary, o které by byl zájem i do budoucna. Cílem je připravit se na příští školní rok, co se týče širší a atraktivnější nabídky.

Cíle tedy mám, ale jaká bude cesta, zda na ní nebudu sama a jak dopadne, se uvidí za rok. Zatím děkuji všem za zamyšlení a případně za nápady, podněty a spolupráci.

Erika

LETNÍ PRÁZDNINY VE STŘEDISKU NA MĚSTĚ

Tak jako každoročně, tak i letos se uskutečnily ve středisku na Městě dva příměstské tábory. Cílem táborů bylo poskytnout dětem, které nemají možnost vyjet během volných dnů mimo město, pestrý a zajímavý program o prázdninách, aby se nenudily nebo nemusely trávit čas u počítače nebo u televize.

První tábor pod názvem „Tajuplná země“ byl na přelomu července a srpna, druhý se jmenoval „Cesta do Afriky“ a uskutečnil se v polovině srpna. K dispozici jsme měli zázemí střediska s hřištěm a zahradou. Pro účastníky byl připraven bohatý program. Děti si vyráběly vlajky, týmové šátky, masky a „cestovní pasy“ potřebné k cestování po Africe. Dalšími aktivitami bylo koupání v řece Lučině, výlet na Ondřejník a celotáborové hry. Děti měly zajištěny obědy ze školní jídelny Na nábreží a Moravské. Samozřejmostí byl i pitný režim v horkých letních dnech.

Celkem se táborů zúčastnilo 25 dětí. Počasí přálo, teploměr ukazoval kolem 30°C a dětem se na táboře moc líbilo. Rovněž rodiče byli spokojeni, hlavně ti, kteří chodili do práce, že jejich děti jsou pod dohledem a je o ně postaráno.

Anička

EURÓPSKA DOBROVOĽNÁ SLUŽBA – HOSTÍME A MÔŽEME UŽ AJ VYSIELAŤ...

V rámci Európskej dobrovoľnej služby vstupujeme čoskoro do našej tretej „etapy“. Tretej etapy, čo sa týka hostenia zahraničného dobrovoľníka v našej organizácii. Tentokrát to bude Justina z Litvy. Jej náplňou práce bude okrem priamej práce v klube aj pomoc pri PR strediska, ako aj práca s multimédiami (točenie videí, pomoc pri grafickom spracovaní pozvánok, letákov atď.)

Okrem spomínanej možnosti hostenia dobrovoľníka zo zahraničia, sa našej organizácii podarilo získať aj akreditáciu na vysielanie českého dobrovoľníka do zahraničia. Jedná sa teda o možnosť pre mladých ľudí vo veku od 17-30 rokov, ktorí túžia spoznať niečo nové – kultúru, jazyk, nových ľudí a zároveň sa aj niečo nové naučiť. My, ako organizácia, týmto mladým ľuďom pomôžeme tieto ich zámery aspoň sčasti naplniť a to tým, že im pomôžeme s nájdením organizácie v krajine, ktorú si sami vyberú a následne vybavíme potrebné právne náležitosti, ako je zahraničné poistenie a dobrovoľnícka zmluva. V neposlednom rade potenciálnych adeptov na dobrovoľnú službu zoznámime s pravidlami tohto programu a zaškolíme v oblastiach, nevyhnutných k výkonu tejto činnosti. Počas celého pobytu dobrovoľníka v zahraničí s ním samozrejme budeme ako vysielajúca organizácia v kontakte a v prípade potreby, budeme riešiť praktické záležitosti v súvislosti s jeho pobytom v zahraničí.

Verím, že touto novou činnosťou dáme možnosť mladým ľuďom vyskúšať si svoje schopnosti a zručnosti v zahraničnom prostredí, avšak na druhej strane to vnímam aj ako príležitosť pre našu organizáciu na nové kontakty a medzinárodnú spoluprácu eventuálne aj na iných projektoch.

Roman

ŠIKOVNÉ A NADANÉ DĚTI V MAJÁKU

Třetí a čtvrtý červencový týden proběhly v Majáku příměstské tábory nazvané "šikovné děti" a "nadané děti". Horké červencové dny přímo lákaly k vodě. I přesto se příměstských táborů v Majáku zúčastnilo celkem přes 50 dětí. První týden byl zaměřen na rukodělnou výrobu, vyrábělo se z papíru a z fima. Kromě tvoření děti soutěžily a na konci týdne za vyhrané body obdržely sladkou odměnu.

Ve druhém týdnu jsme vyráběli hudební nástroje: pestrobarevné dešťové hole a peruánský perkusní nástroj jménem cajón. Kromě jiného jsme navštívili středisko na Šumbarku i na Městě, kde jsme se pořádně vyřádili. Vzhledem k tomu, že teploty se celý týden držely okolo třicítky, nemohl chybět ani náš bazének k vodním radovánkám.

Ondra

TRADIČNÍ NETRADIČNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU NA POBOČCE ŠUMBARK

Stalo se již tradicí, že školní rok na pobočce Šumbark začínáme nějakou „spešl“ akcí. Po prázdninové pauze jsme letos otvírali střediskové brány v pondělí 2. září a na děti čekalo hned několik překvapení. Po úvodní modlitbě v kostele sv. Jana Boska na Šumbarku jsme se shromáždili v jídelně šumbarské pobočky, kde proběhl start „písmenkové“ soutěže pro jednotlivce. Zhruba po půlhodině se konalo vyhodnocení této soutěže a deset vylosovaných úspěšných účastníků

získalo drobnou sladkou odměnu. Hned poté jsme se přesunuli do tělocvičny, kde následovaly zábavné sportovní soutěže družstev.

Také tentokrát se nesoutěžilo nadarmo a na nejúspěšnější družstvo čekala zasloužená odměna v podobě největšího přídělů vajíček. A jako poslední bod programu jsme se přemístili ven, kde si tato družstva dětí postupně zbudovala ohniště a připravila vajíčka s potřebnými ingrediencemi do kotlíku. Zbývalo už jen na ohni usmažit vaječninu, což se nakonec všem družstvům také povedlo. Kromě výborné vaječiny jsme pak ochutnali také dobře propečené brambory a zakončili jsme tak pěkně prožité odpoledne ☺.

Bohr

ROMSKÁ POUŤ NA SVATÉM KOPEČKU

Již po patnácté se v sobotu 21. září 2013 na Svatém Kopečku u Olomouce uskutečnila Romská pouť a Klub Maják měl své zastoupení.

Sobotní ráno podle počasí na pouť nelákalo, ale všech pět kluků, kteří se přihlásili, přišli na místo srazu. Autobusem jsme se vydali do Ostravy do kostela sv. Josefa (Don Boska), kde jsme zahájili společnou pouť písněmi a modlitbou, a pak vzhůru autobusem do Samotišek, kde pěší pouť začínala.

Po pár pěších metrech jsme si vyzkoušeli jak pracovat se starostmi, protože každý nějaké má - třeba škola, kamarádi a spoustu jiných.

Každý si na začátku našel kámen nebo kamínek, který symbolizoval starosti, a vyšli jsme k prvnímu stanovišti. Zde jsme si vyzkoušeli důvěru v druhého člověka, který nás vedl, když jsme měli zavřené oči. Člověk starosti nezvládne sám a tak na druhém stanovišti jsme si zkoušeli říct o pomoc druhému, abychom překonali připravenou překážku. Na třetím stanovišti jsme se učili bojovat se zlostí a na čtvrtém jsme se dozvěděli, že je důležité dělat radost a dokázat někoho obdarovat, když je to těžké.

Po příchodu na poutní místo jsme složili své starosti - kameny nebo kamínky kolem kříže a společně jsme se pomodlili. Potom následovala mše svatá, kterou sloužil P. František Lizna a kázání měl otec Igor z Čičavy. Hudebně doprovázela skupina z Čičavy F6. Po mši svaté v ambitech probíhal kulturní program, vystoupení kapel, tanečních souborů, zpěváků. Děti měly také své oblíbené stanoviště – trampolínu a malování na obličej. Kolem čtvrté hodiny bylo požehnání a návrat autobusem zpět.

Alan

POTÁBOROVÝ VÝLET 2013

Stejně jako v minulých letech, tak i letos jsme uskutečnili potáborový výlet, který byl určen pro účastníky letního tábora „Klíče od pevnosti Boyard“. Třebaže se tohoto výletu tentokrát zúčastnilo jen necelých 10 dětí, tak byl myslím poměrně pěkný a vydařený. Naše potáborové putování začalo v sobotu 21. 9. kolem půl osmé na havířovském vlakovém nádraží, odkud jsme jeli až do Bocanovic a dále jsme už pokračovali pěšky na Kozubovou.

Již ve vlaku nás seznámila Míša se dvěma fajnovými „hrami - drobníčkami“, které jsme pak hráli cestou. Po vystoupení z vlaku jsme si nejprve připomněli nezapomenutelné táborové pokřiky, jež členové jednotlivých družin s velkou chutí zakřičeli. A sotva jsme se ponořili do lesů, nastalo spontánní hledání a sbírání hřibů, kterých bylo zrovna vcelku dost ☺. V lese jsme pak zaspívali při kytarě (kterou obětavě vzala Míša) pár zbožných písní, když tu se z ničeho nic objevil stylově oblečený táborový „Otec Fura“ alias Terka – Baterka, která si pro nás připravila několik úkolů při „hledání ztracených klíčů pevnosti Boyard“. Naštěstí se podařilo dětem získat většinu klíčů a tak mohly za odměnu navštívit chatu na Kozubové, kde proběhla občerstvovací pauza.

Z Kozubové jsme šli ještě k další chatě (Kamenitý), u které byla potáborová hra slavnostně ukončena. A vzhledem k tomu, že ze získaných indicií odhalili „potáborníci“ dost i skryté heslo, sladká odměna je neminula ☺. Z údolí Lomné jsme se potom přemístili autobusem opět do Bocanovic a pak už nás čekala jen zpáteční cesta vlakem do Havířova.

Jako závěrečné překvapení se k nám ještě v Jablunkově přidal Hamoun, který chtěl s námi aspoň chvíli pobýt. Ve vlaku přišla opět ke slovu kytara od Míši a tak jsme společně za zpěvu (převážně) zbožných písní dorazili až domů. V Havířově na nádraží si kluci a holky naposledy zakřičeli letošní skvělé táborové pokřiky a tím jsme se definitivně rozloučili s „Klíči od pevnosti Boyard“. Velký dík patří Terce, která vymyslela a připravila „potáborovou“ hru na tento výlet a sama ji také s pomocí Jirky zrealizovala.

Bohr

BLÁZNIVÝ NÁPAD NEBO NÁSLEDOVAT DON BOSKA?

Když dostal povolení ke stavbě, vybral si stavbyvedoucího Karla Buzzettiho. Pak si zavolal hospodáře dona Savia a požádal ho, aby hned započal s výkopem základů.

„Done Bosko, jak si to představujete? Říkáte mi to s takovým klidem, jako by šlo o vybudování kapličky. Tak velký chrám bude stát spoustu peněz. Naše finanční situace je tak katastrofální, že jsem dnes nedal dohromady ani peníze na známky odesílané pošty!“

„Už jsme někdy měli na nějakou akci peníze předem? Začni kopat základy. Něco taky musíme svěřit Boží prozřetelnosti.“

úryvek ze životopisu Dona Boska

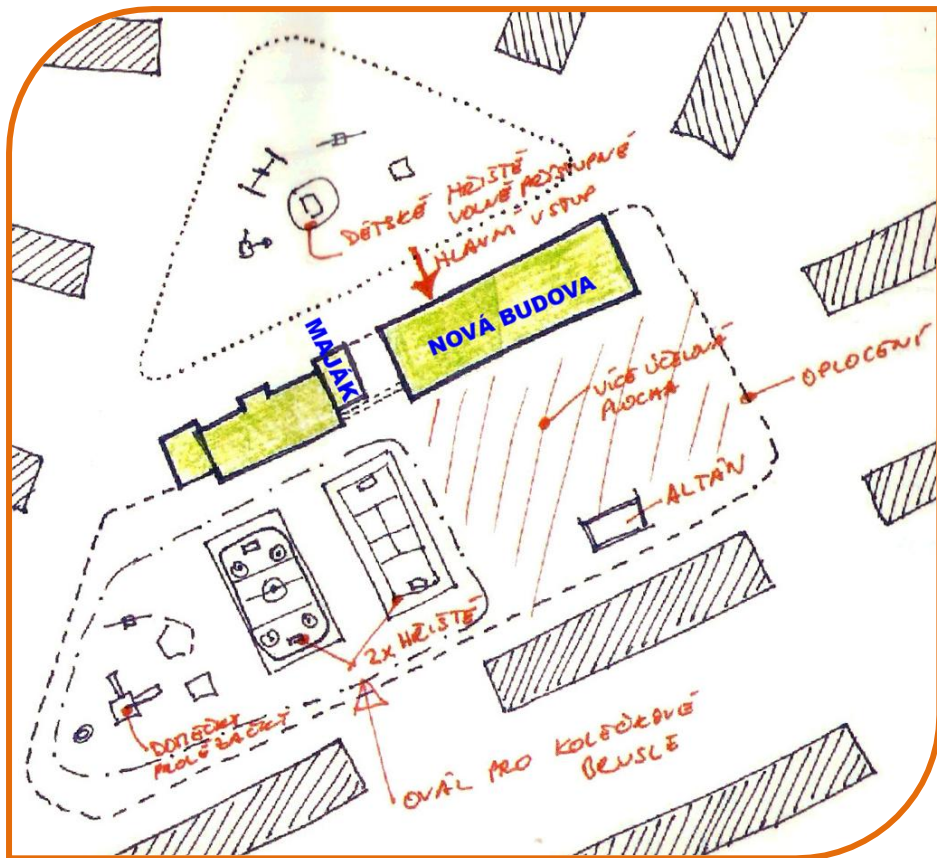
Všichni známe epizodu z života Don Boska, kdy byl považován pro své vize budoucnosti některými spolubratry a mocnými za blázna. Došlo to až tak daleko, že byl přistaven kočár, který by ho byl býval odvezl za zdi blázince, kdyby Don Bosko nebyl „mazaný“ a s humorem sobě vlastním neposlal do blázince ty, kteří usilovali o jeho umlčení.

Historie života oratoře na Majáku čítá 3 roky a je přesto už dost bohatá. Na počátku bylo před námi 60 m² zdevastované plochy jediné místnosti. V nich jsme uviděli srdcem budoucí Don Boskovu oratoř pro opuštěnou a ohroženou mládež. A Pán požehnal tomuto svému dílu. Nejdříve první rok jedna místnost, pak druhý rok druhá místnost, třetí rok velká zahrada.

A co bude dál? To je zatím jenom ve hvězdách a na papíře. Hřiště, prolézačky, multifunkční sál a zázemí. Že je to bláznivý nápad? Ale copak to Don Bosko dělal jinak?

Jindřich Honěk, ASC

Studie nové oratoře a nového hřiště na Majáku.

OZVĚNY Z ORATOŘE
HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01
TEL. 596 810 145 VYŠLO: 30. 9. 2013